

Juozas Lazauskas

Žymus agronomas, augalininkystės, augalų selekcijos ir sėklininkystės srities mokslininkas. Gimė 1931-02-08 Vilkininkuose, Leipalingio vlsč., mirė 2010-10-11, palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

Mokėsi Vilkininkų pradžios mokykloje, Alytaus žemės ūkio mokykloje, 1946–1953 m. mokėsi Vilniaus žemės ūkio technikume, 1958 m. baigė Lietuvos žemės ūkio akademiją. Pradėjo dirbti Lietuvos žemdirbystės instituto (LŽI) Vokės filiale, kur ėjo įvairias pareigas – nuo jaunesniojo mokslo darbuotojo, skyriaus vedėjo, direktoriaus pavaduotojo iki direktoriaus. Net 33 metus dirbo LŽI Vokės filialo direktoriumi.

1963 m. apgynė mokslų kandidato (daktaro) disertaciją „Daugiamečių lubinų biologinės savybės agrotechnikos ir selekcijos įtakoje“, o 1971 m. – mokslų daktaro (habilituoto daktaro) disertaciją „Lubinų auginimas ir panaudojimas Lietuvoje“. 1981 m. už nuopelnus Lietuvos žemės ūkio mokslui jam suteiktas nusipelnusio Lietuvos mokslo veikėjo, o 1986 m. – profesoriaus vardas. 1990 m. prof. J. Lazauskas išrinktas Lietuvos mokslų akademijos (LMA) tikroju nariu (akademiku). 1991–1995 m. – LMA Biologijos, medicinos ir žemės ūkio mokslų skyriaus Žemės ūkio mokslų sekcijos pirmininkas. Nuo 1995 m., LMA įkūrus Žemės ūkio ir miškų mokslų skyrių, buvo šio skyriaus pirmininko pavaduotojas, aktyviai dalyvavo skyriaus veikloje, ypač ekspertiniame ir leidybiniame darbe. Akad. J. Lazausko iniciatyva nuo 1994 m. pradėta leisti LMA mokslinį žurnalą „Žemės ūkio mokslai“, buvo šio žurnalo redakcinės kolegijos pirmininkas (iki 2007 m.), vėliau – narys. 1993–1999 m. buvo Lietuvos mokslo tarybos narys, dirbo Lietuvos mokslo ir studijų fondo ekspertu. Akad. J. Lazauskas daug metų aktyviai dalyvavo Lietuvos, Latvijos ir Baltarusijos žemės ūkio mokslo institucijų specializuotų mokslo tarybų darbe.

Akad. Juozo Lazausko, kaip agronomo ir mokslininko, veikla labiausiai susijusi su Pietryčių Lietuvos nenašių lengvų dirvožemių problemomis. Svarūs profesoriaus nuopelnai skleidžiant mokslo žinias. Jis rūpinasi mokslo žinių pritaikymu ir technologijų plėtojimu, siekdamas padėti Vilnijos krašto žemdirbiams.

Akad. Juozas Lazauskas yra 10 augalų veislių bendraautoris – tai seradėlių 'Neris', esparcetų 'Žilvinai', 'Meduviai', bulvių 'Aistės', lubinų 'Smėliai', 'Pamaina', Augiai', 'Trakiai', 'Vilčiai' ir kt.

Akademikas vienas ar su bendraautoriais yra publikavęs 11 knygų ir per 500 mokslinių bei mokslo populiarinimo straipsnių, kitų leidinių. Iš jų svarbiausi: „Agrotechnika lengvose dirvose: monografija“, (1976), „Žieminiai rugiai“ (1980), „Žemdirbystė ir gamtosauga: monografija“ (1988), „Lauko augalų selekcija Lietuvoje“ (1992), „Lauko augalų sėklininkystė“ (1995), „Bulvės“ (1995), „Augalininkystė Lietuvoje 1895–1990 m.: monografija“ (1998), „Žemdirbystė lengvose dirvose“ (2000), „Bulvininkystė Lietuvoje 1900–2000 m.“ (2001).

Svarus Akademiko indėlis ir į Lietuvos mokslo tarybos, Lietuvos valstybinio mokslo ir studijų fondo veiklą. Už nuopelnus Lietuvos žemės ūkio mokslui 1981 m. suteiktas Lietuvos nusipelnusio mokslo veikėjo vardas.

Parengė

LMA Žemės ūkio ir miškų mokslų skyriaus
mokslinė sekretorė Elena Narušytė

Naudoti šaltiniai:

1. LMA Žemės ūkio ir miškų mokslų skyriaus archyvas.
2. Žemės ūkio enciklopedija, Vilnius, 2003.